

[Voigt]

klager ovennævnte forhold, når denne Ebberød Bank-mentalitet kan praktiseres.

Besvarelse (30/7 79):

Landbrugsministeren (Kofoed):

Jeg har ganske rigtig offentligt gjort mig til talsmand for, at der burde ofres større beløb på forskning i halm som energikilde.

At dette standpunkt skulle foranledige mig til at forlange, at de af minister Lise Østergaard ansøgte 21 mill. kr. overføres til forskning i halmenergi, er dog en urimelig slutning.

En fornuftig offentlig udgiftspolitik kræver en samlet prioritering af de opgaver, som skal løses af det offentlige. Det er naturligvis i det lys, at mine udtalelser om forskning i halmenergi skal ses.

Den af spørgeren foreslåede metode ville føre til en uansvarlig tilfældighed i det offentlige udgiftspolitik.

Til *arbejdsministeren (24/7 79)* af:

Poulsgaard (FP):

»Kan ministeren bekræfte avisforlydender om, at ministeren agter at fremsætte lovforslag om at forbyde overarbejde?«

(Spm. nr. 1229).

Begrundelse.

Det må være i offentlighedens interesse at få klar besked fra ministeren, om han virkelig agter at fremsætte et så tåbeligt lovforslag.

Det vækker undren blandt folketingsmedlemmer, at man i dagspressen kan læse, at regeringspartneren venstre ikke er orienteret om ministerens planer.

Og i Jyllands-Posten for den 23. juli 1979 kan man læse, at direktør Schade-Poulsen udtaler, at han ikke rigtig ved, hvor alvorligt arbejdsministerens udtalelser skal tages. Han siger ofte så meget, siger Schade-Poulsen.

På den baggrund må det være helt klart, at det må være i offentlighedens interesse at få fastslået, om ministeren virkelig vil fremsætte det nævnte lovforslag.

Besvarelse (27/7 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Ved regeringens tiltrædelse tilkendegav den over for folketinget, at man på baggrund

af et igangværende udvalgsarbejde om fordeling af arbejdet ville overveje, hvilke forslag der kan stilles om begrænsning af overarbejde.

Udvalget har til mig afgivet en betænkning om begrænsning af overarbejde og om afspadsering, som jeg tidligere har orienteret folketinget om både i et mundtligt svar til hr. Bolvig og senest ved besvarelse den 18. juli 1979 af spørgsmål fra arbejdsmarkedsudvalget.

Over for hr. Bolvig udtalte jeg bl. a., at der var brug for at overveje meget nøje, hvordan ønsket om begrænsning af overarbejde og om afspadsering af overarbejde kunne forenes med vore overenskomstmæssige mekanismer og vore overenskomstmæssige systemer, og at så snart disse overvejelser var afsluttet, ville der blive taget et initiativ fra regeringens side i positiv retning.

Over for arbejdsmarkedsudvalget udtalte jeg bl. a., at såfremt blot en del af det samlede antal overarbejdstimer kunne konverteres til nye arbejdspladser – og det var efter arbejdsministeriets opfattelse sandsynligt – måtte et lovindgreb på dette område vurderes positivt.

Jeg kan indtil videre henholde mig hertil.

Til *arbejdsministeren (24/7 79)* af:

Jørgen Jensen (DKP):

»Hvem har erstatningsansvaret over for arbejdere, der rammes af skader på grund af brugen af epoxy?«

(Spm. nr. 1230).

Begrundelse.

Allerede ved tredjebehandlingen af arbejdsmiljøloven (29. maj 1979 – folketingets forhandlinger sp. 11690) stillede jeg dette spørgsmål til arbejdsministeren, men fik intet svar.

Da ministeren ikke har benyttet sin ret til at stoppe brugen af dette sundhedsfarlige materiale ifølge lovens § 49 a og § 49 b, er det nærliggende at antage, at eventuelle erstatningskrav for tab eller mindskelse af sundhed og førlighed må rettes direkte til ministeren. Ministeren burde derfor også i egen interesse være interesseret i at få dette spørgsmål afklaret, før hans partifæller for-